

Celū d'ântâiū, găsitū în istoriculū Ammianū Marcellinū,⁽¹⁾ corèspunde dicètorilorū nòstre «*A se duce de la móră la rîjniță*» séu, după E-vangeliă, «*de la Anna la Caiafa*», aplicându-se celorū ce fugū de rēū și daū peste mai rēū. În Muntenia se mai đice :

. A scăpatū de Draculū
Ș'a datū peste Laculū,

pe care unii 'lū scriū astfelū :

. A fugitū d'unū dracū
Ș'a datū într'unū lacū.

Alū douilea, datū de biografulū Lămpridiū și epigramatistulū Martialū,⁽²⁾ are același înțelesū ca bucurescénulū «*A vinde turnulū Colții*»,⁽³⁾ adică lucruri ce nu se potū vinde. D'aci, «*A tăia palavre*», a amăgi, a da făgăduieli deserte.⁽⁴⁾

Celū d'alū treilea, luatū din biografulū Capitolinū, însemnéză a face multū scototū pentru nimicuri,⁽⁵⁾ și se đice celorū ce sciū încondeia cu atâta dibăciă, în cātū să facă uă namilă din celū mai micū lucru, cum amū đice

(1) Idem, eod. loco cit.

(2) Despre Martialū, veđi MEMORIELE LUI MARTIALU, *scrise de elū însuși*, traduse și publicate de mine, ca foiță a «ROMANULUI» din 9—20 Augustū 1871.

(3) Veđi § VI de mai susū.

(4) DD. Daveluy și Quicherat đicū c'acestū proverbū însemnéză «une vaine protection auprès des princes», uă protecțiă zadarnică pe lângă principī, cum arū resulta din romanțele lui Apuleiū.

(5) Cei ce vorū să aibă uă ideeă despre asemenea tertipurī, citescă scrierea d-lui Al. I. Odobescu intitulată «FUMURI ARCHEOLOGICE, SCORNITE DIN LULELE PREISTORICE».